

[Gunnar Fog-Petersen.]

vil bringe os længere frem, end vi har været hidtil.

Hauch: Gennem det foreliggende Lovforslag stilles der ret betydelige, ja, man turde vel sige *meget* betydelige Midler til Raadighed for Bekæmpelsen af Tuberkulosen hos Kvæg og Svin. Jeg vil gerne i den Anledning udtale min Paa-skønnelse overfor den højtærede Minister. Jeg tror at turde sige, at den Sag, som man ved Hjælp af disse Midler vil søge at føre ud i Livet paa en saadan Maade, at den kunde føres til Sejr, fortjener Støtte, og utvivlsomt ret betydelig økonomisk Støtte, fra Statens Side.

Men naar vi saa kommer til Spørgsmaalet om selve Lovforslaget, hele den Karakter og den Form, Lovforslaget har, da maa jeg sige, at jeg ikke deler den højtærede Landbrugsministers Opfattelse. I alt, hvad der angaar Færdiggørelsen af de Produkter, der føres ud paa Verdensmarkedet, Kvalitetsenheden, Ænsartetheden og alt, hvad der staar i Forbindelse med Salget af Produkterne, der har det danske Landbrug haft Evne til at organisere sig paa en Maade som intet andet Landbrug i Verden. Jeg tror, det vilde være rigtigt, om man for den Lovgivnings Vedkommende, der her er Tale om, lagde Forholdene saaledes til Rette, at det blev gennem det Initiativ, som Landbruget selv tager i denne Sag, man ydede sin Støtte. Statens Hjælp paa dette Omraade har altid været en Hjælp til Selvhjælp, og det bør den utvivlsomt være ogsaa i Fremtiden. Det foreliggende Lovforslag har i nogen Grad — hvad der ogsaa er fremgaaet af den Forhandling, der har fundet Sted — Præget af en Politilov. Ligesom den ærede sidste Taler (Gunnar Fog-Petersen) er jeg nu ikke bange for at anvende Politiforanstaltninger i visse Tilfælde, hvor enkelte sætter sig imod Flertallets og Almenhedens Vel; men Betingelsen for, at noget saadant skal være rimeligt og rigtigt, forekommer mig at være, at Erhvervet selv arbejder med under den Form, hvorunder Arbejdet udføres. Lovforslaget her bygger paa en politimæssig Behandling af hele Spørgsmaalet. Jeg kunde tænke mig, at den

højtærede Landbrugsminister vilde sige: Ja, men det sker dog alt sammen i Samarbejde med Mejeriorganisationerne. Dertil skal jeg svare: Ja, det gør det; men det er ikke gennem det praktiske Landbrugs eget Initiativ, det sker; det er mere, om jeg saa maa sige, ovenfra. Derfor vil jeg meget henstille, om man ikke ved Behandlingen af dette Lovforslag kunde komme ind paa at følge de Veje, som man i øvrigt har fulgt, naar det drejede sig om Landbrugets Fremme: at man overlader til Landbruget selv at tage Initiativet, og at man yder sin Støtte paa samme Maade til dette Formaal, som man for Eksempel yder den til Konsulentvirksomhed indenfor Husdyrbruget og indenfor Planteavl.

Jeg erkender, at den nuværende Konsulentvirksomhed, saadan som vi ser den praktiseret, ikke vil kunne tage den specielle Opgave op, der her er Tale om; man skal have særligt uddannede Folk dertil. Derfor vilde det sikkert ogsaa være naturligt at skabe Mulighed for, at der kan ydes Støtte til de enkelte S sammenslutninger af Landmænd — og det vil jo være rimeligt, at det bliver Mejeriorganisationerne, der her tager Opgaven op. Jeg kunde tænke mig, at det kunde ske paa den Maade, at Staten ansatte een eller to Hygiejnekonsulenter med hver sit Omraade — skal der være to, vil det vel være naturligt, at der bliver een for Jylland og een for Øerne —, og at disse Mænds Arbejdskraft stilledes til Raadighed for Landbrugets egne Organisationer, at Organisationerne med andre Ord fik Adgang til at udnytte denne Bevilling paa samme Maade, som det sker indenfor den øvrige Konsulentvirksomhed. Det skulde ikke en Gang støde paa Modstand fra min Side, om man ordnede det paa den Maade, at Erhvervet selv betalte Halvdelen og Staten den anden Halvdel af denne Konsulentvirksomhed, saaledes som vi kender det fra den øvrige landøkonomiske Virksomhed. Den ærede sidste Taler lagde saa megen Vægt paa, at der indenfor Mejerikredse og andre af Landbrugets S sammenslutninger kunde ansættes Medhjælpere, som var de paagældendes Vækkere, og jeg erkender naturligvis, at det er af Betydning, at Folk har Forstaaelse af, hvad det drejer sig om; men det er ikke nok, det er ikke nok, at en Mand